

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a JUDr. Dagmar Nygrínové v právní věci žalobce: **M. S.**, zastoupen Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem, se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, se sídlem 28. října 2771/117, Ostrava, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. 2. 2015, č. j. 18 A 21/2014 – 29,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobci **s e v r a c í** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč, který mu bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám zástupce Mgr. Jaroslava Topola, advokáta, se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 27. 2. 2015, č. j. 18 A 21/2014 – 29, zamítl žalobu, kterou se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 2. 4. 2014, č. j. MSK 41773/2014, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Bílovec ze dne 15. 1. 2014, č. j. OPR/1250-14/2525-2013/richv, jímž byl žalobce uznán vinným přestupkem podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona č. 362/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, kterého se dopustil tím, že dne 2. května 2013 v 8:40 hodin na 337. km dálnice D1 ve směru jízdy na Ostravu, v katastru obce Velké Albrechtice, při řízení osobního motorového vozidla Audi A6 Avant 4F, RZ X, držel v ruce telefonní přístroj, čímž porušil § 7 zákona o silničním provozu. Za tento přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 1.500 Kč. Dále mu byla uložena náhrada nákladů řízení ve výši 1.000 Kč.

[2] Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále též „stěžovatel“) dne 8. 4. 2015 blanketní kasační stížnost, v níž pouze uvedl, že se domáhá zrušení shora uvedeného rozsudku krajského soudu a kasační stížnost doplní na výzvu soudu ve lhůtě jím stanovené.

[3] Nejvyšší správní soud vyzval stěžovatele usnesením ze dne 17. 4. 2015, č. j. 4 As 82/2015 - 15, aby ve lhůtě 7 dnů od dne doručení tohoto usnesení zaplatil

soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč a aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost tak, že uvede, z jakých konkrétních skutkových a právních důvodů napadá rozsudek krajského soudu a poučil jej, že nebude-li kasační stížnost ve stanovené lhůtě doplněna, Nejvyšší správní soud ji odmítne podle ustanovení § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpis (dále jen „s. ř. s.“). Toto usnesení Nejvyššího správního soudu bylo dle údajů na doručence doručeno zástupci stěžovatele do jeho datové schránky dne 23. 4. 2015. Lhůta k doplnění kasační stížnosti v délce jednoho měsíce tak počala běžet dne 24. 4. 2015 a uplynula až v pondělí dne 25. 5. 2015, jelikož dne 23. 5. 2015, na který připadl konec lhůty, byla sobota (§ 40 odst. 1, 2 a 3 s. ř. s.). Zástupce stěžovatele však na výzvu k doplnění kasační stížnosti reagoval pouze tím, že dne 25. 5. 2015 Nejvyššímu správnímu soudu opět zaslal tutéž blanketní kasační stížnost, kterou podal již dne 8. 4. 2015. Kasační stížnost tudíž stále nesplňuje náležitosti předepsané v § 106 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 103 odst. 1 s. ř. s.

[4] Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. „[k]romě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně“. Podle odst. 3 téhož ustanovení „[n]emá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc“.

[5] Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. „[p]ředseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví mu k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen“.

[6] Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, pokud stěžovatel v kasační stížnosti neuvede, z jakých důvodů napadá rozhodnutí, proti němuž kasační stížnost směřuje (§ 106 odst. 1 s. ř. s.), a tyto vady k výzvě soudu nebyly odstraněny, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2003, č. j. 2 Ads 29/2003 - 40, č. 6/2003 Sb. NSS). Stejně tak je tomu i v nyní posuzované věci. Stěžovatel neuvedl nic konkrétního proti postupu či rozsudku krajského soudu, neuvádí, jakých pochybení se soud dopustil (ať již ve smyslu vad řízení, či v právním závěru), navrhuje pouze zrušení tohoto rozsudku a přes výzvu soudu kasační stížnost v zákonné lhůtě nedoplnil. Takto formulovanou kasační stížnost považuje zdejší soud za nedostačující ve smyslu § 106 odst. 1 s. ř. s.

[7] Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že ačkoliv stěžovatele řádně vyzval k odstranění vytykánych vad kasační stížnosti a současně ho poučil o následcích nerespektování této výzvy, vytykané vady stěžovatel ve stanovené lhůtě neodstranil. Vzhledem k tomu, že potřebné důvody stěžovatel nedoplnil, nebyly splněny podmínky ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. pro projednání kasační stížnosti. Za této procesní situace Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona odmítl, neboť nebyla ve stanovené lhůtě doplněna a v řízení není možno pro tento nedostatek pokračovat.

[8] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3 věta první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož „[ž]ádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, jestliže kasační stížnost byla odmítnuta“.

[9] Podle § 10 odst. 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), „[b]yl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek“. Podle odst. 5 téhož ustanovení „[v] řízení, v němž lze rozhodnout bez jednání, postupuje soud obdobně podle odstavců 3 a 4, dokud nebylo vydáno rozhodnutí o věci samé“.

[10] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v projednávané věci jsou naplněny zákonné podmínky pro vrácení soudního poplatku za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč. Zástupce stěžovatele uhradil soudní poplatek k výzvě soudu převodem z účtu ke dni 4. 5. 2015. Vzhledem k tomu, že kasační stížnost byla odmítnuta, aniž by bylo vydáno rozhodnutí o věci samé, byly naplněny podmínky pro vrácení soudního poplatku zaplaceného žalobcem, jak jsou vymezeny v § 10 odst. 3 věta třetí ve spojení s odst. 5 zákona o soudních poplatcích.

[11] Na základě výše uvedených důvodů rozhodl Nejvyšší správní soud tak, že se stěžovateli vrací zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč. Tento mu bude v souladu s § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám Mgr. Jaroslava Topola, advokáta, se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. května 2015

JUDr. Jíří Palla
předseda senátu